

Passionsafsnit.

(H. K. O. H.)

Jesus, du, som vilde være
 Min og andres Spot og Rød,
 Du vor Jersler vilde være
 Os at fri fra Smud og Død;
 Du har intet her forstaaet,
 Du Guds Bredes Kall har lænt,
 Jersseverket du fuldførte,
 Dedit „Salddragt“ vi jo høerte.

Ser jeg paa din Skul i Saven,
 Og hvad du paa Skrifet led,
 Følger jeg dig ind i Graaven,
 Skuer jeg din blodig Svød,
 Lærer jeg paa Sjælens Rød
 Og paa din den bitre Død;
 Hjertet kan det ikke rumme,
 Men Kuffagen maa forstunne.

Det er mig for mig du vanded
 Dig ud din svære Rød,
 Som min Vidner du udtaanded,
 Da du lode Skrifets Død;
 Hjært, at jeg den Tæst du har,
 At du mine Svæder har,
 At du mig og Svært bragte,
 Der du Døden for mig smagte.

Betræktning.

„Se din Konge kommer til dig“
 Matth. Ev. 21, 5.

En Konge, som drager ind i sin
 Sovedstads, en Jersler, for hvem Sol-
 fet jubler imøde. Palmegrene paa
 Veien, Lovsange og Fryd — det er
 et herligt Syn; det er Israel, Guds
 Kall, som modtager Herren, sin Konge
 og sin Gud. Det er kun en Ting,
 — men rigtig nok en rigtig væsent-
 lig — som gjør dette Kongeindtog
 saa vemodsfuld, og det er, at Kær-
 testnaabet kom saa lige efter Hofan-
 naabets. Det varede ikke længere
 end fra Svandag til Fredag. Saa
 let kan en Høitid brydes om, des
 er som det følgende Aar, der bered
 i Retning af den Wind, som blæser,
 snart i Ost og snart i Vest.

Det, som skede i Jerusalem hin
 Palmesøndag, var noget af det, som
 vi kalder en Bæstelse. Det Jesus
 lille Discipelskøb var der virkelig
 Alvor, de mente det de gjorde. Og de
 grebes af Pløkkets Høitid, saa de

jublande bydede ham, de havde
 lært at alle saa indertlig. Saa er
 der mange andre, der ligegyldig ser
 til, men de drives ogsaa med af Be-
 angelsen og tager Del i Gudsning-
 raabet, som om de ogsaa vilde høre
 Jesus til. Indiertid dunster Be-
 bejstringen bort, og da saa deres
 Jersse, Jersseerne, begynder at
 paavirke dem i den modlatte Retning
 lader de sig af disse Følgeførere
 løfte til at forfølge ham, de havde
 holdet som sin Konge.

At saaledes gaar det saa tit,
 naar der gaar større eller mindre
 Bæstelser over en Egn. De jerske
 der grebes, med dem er der virkelig
 Alvor. Og de bliver som oftest
 ogsaa staaende fast; men de rører
 lidt en hel Del med sig, som i Plø-
 kets Begjæring kan synes at være
 ligesaa dybt grebne, men hvor
 tit dunster ikke det hele bort, for
 den største Del af Bæstelsen ligner
 de Gise, der tit tit rinder igennem
 det i Sandet.

Det er saa tit at være Vidne
 til, at det gaar saaledes. Begyndel-
 sen var jo saa lovende. Det saa alt
 saa herligt ud. Men snart begynder
 den ene efter den anden at drages
 tilbage af Verdens sterke Fængsler.
 Vigelsa smitende som engang Be-
 bejstringen var, ligesaa smitende er
 Sløvheden og Vigelsaligheden. Og
 naar man tænkes for den ene el-
 ler den anden af dem, man havde
 saa godt Haab om, saa hørt fra den
 Herre Jesus Kristus, man maa vil-
 laentlig med Smerte sværge: „Ond
 kan dog Grunden være?“

Lovsangen til Jesus, der lod høit
 nok, kanste stotende høit, er ikke
 trængt ind i Døbet af Sjælen. Det
 er blot en overfladisk Besværgelse,
 ingen alvorlig Synderkendelse.
 Synden bor endnu der inde i Hjær-
 tet, der er ikke heret nogen afgjoren-
 de Strid med den. Og saa kommer
 Jerssehen i en eller anden Form, og
 man ligger under. En ung Mand
 var døbt greben; han fulgte med de
 Troendes Jubeltog og bydede Kris-
 tus som sin Konge. Men saa fik
 Sjælslasten Overhaand, og han
 kaldt. En Kvinde var i Besværgelsen,
 hørte rigtig Guds Ord og sang af
 fuldt Hjerte Salmerne til Jesu Pris.
 Saa lød hun en Dag, det indre Liv

var fladet, og til sidst mistede hun et-
 hvert Spor af Tro.

Disse Oplevelser er saare smerte-
 lige. O, hvor vi dog maa grave
 dybt i vor Sjæl, hvis vi skal bli tro
 til sidste Slut. Det maa blive mere
 Alvor i vor Død og vor Anger, mere
 Alvor i vor Tro, i vor Hengivelse
 til vor Jersler, mere Jær i at føl-
 ge ham efter paa Svets og Sandhe-
 dens Veie. Se din Konge kommer
 ogsaa til dig, ja, just til dig. Han
 kommer med al Guds Raade, med
 hele Himmels Rige, for at høre
 dig jerskt og fri gennem en forfuld
 Verden til det evige Liv. Vil du ikke
 tage imod ham? Vil du lade det
 være med bare en kort Gudsning-
 sang og saa — intet mere, eller vil
 du give ham dit Hjerte i en levende
 Tro, som aldrig gaar træt? Gud
 hjælpe dig til det.

(H. K. O. H.)

Jesus gaar med sine Disciple til til Oliebjerget.

Da der de havde hunget Lovsan-
 get, og Jesus ud efter sin Svødsom
 over den Bæl Bedron til Oliebjer-
 get; men hans Disciple fulgte ogsaa
 ham. Og Jesus sagde til dem: I
 denne Nat skal i alle forarges paa
 mig; thi der er skrevet: Jeg skal
 som Døden og Jærten skal adpre-
 des; men efterat jeg er opstanden
 vil jeg gaa forud for eder til Galli-
 lan. Peter sagde til ham: Derfor
 de og alle forarges paa dig, saa vil
 jeg dog aldrig forarges. Jesus
 sagde til ham: Sandelig siger jeg
 dig, at idag, i denne Nat, før end
 Gansen galet to Gange, skal du for-
 negte mig tre Gange. Men Peter
 sagde endvidere: Derfor jeg en-
 dog skalde da med dig, vil jeg ikke
 fornegte dig. Vigelsa sagde alle
 Disciple.

Uanset engang David, Kristi
 Stamsfader maatte lide efter Rjædet,
 maatte lide for sine egne Svæder og
 drage i Elendighed, da han blev for-
 jaget ved sin vanartede Søn Absalon
 (2 Sam. 15, 23), saaledes gaar her
 Kristus 1880 Aar senere den samme
 Del over Bedrons Bæl, imødet af
 fremmede Jærter, og forlader det
 jordiske Jerusalem for at bringe os
 ind i det ovige. Det er heller ikke

uten Marfag, at Evangelisten her
 nævner, at Kristus, da han vilde
 gaa ind i sin bitre Videlse, gik over
 Bækken Bedron til Oliebjerget.
 Thi ligesom Bedron betyder en sort
 Bæl, fordi den flød gennem en
 mørk Dal, og var sort og mørk af
 Dyd og Svær og af Offerdyrenes
 Blod, som sættes derhen fra Svær og
 Lemplet, saaledes har Kristus sin
 mantlet træde ind i Dødens mørke
 Dal (Salme 23, 4), hvor Bellial
 Bække forlædede ham (Salme 18,
 5), og han har mantlet driffe af
 Bækken paa Seien (Salme 110,
 7), hvori Guds Bred og Svædens
 Urenhed har samlet sig, for at for-
 lede os fra Svædens Urenhed og det
 evige Værk.

Saa denne sin Gange til Døden
 forudfører Kristus paa sine Di-
 ciple den kommende Forargelse med
 de Ord: „I denne Nat skal i alle
 (ingen undtagen) forarges paa mig“
 hvorved han minder om Salme 137
 Spsadam Kap. 13, 7: „Sina Svæ-
 den og Jærten skal adpredes“;
 thi som Hjertskender ser her, at de
 alle endnu stode og byggede paa
 sine Kræfter. Men derhos træder
 han dem ogsaa med, at han ikke skal
 blive i Døden, men opstaa, og som
 den gode Svæde samle sine adprede
 Jær. Men Disciple maa ikke
 tro denne Tale om Forargelse, og
 her bruger Peter saare fornæstelige
 Ord, idet han ikke behøver sin Svær-
 belighed, men stiller sig frem foran
 de andre og mistænkeliggjør dem, ja
 modliger Kristus og vil give ham til
 Vagn, mens det dog påstet sig be-
 des for ham, om han havde sagt:
 „Om Gud vil, og om Gud hjælpe
 mig ska, saa vil jeg ikke forarges
 paa dig.“ Derfor skal vi vogte os
 for fornæstelighed og Sikkerhed, og
 ikke driffe os til noget uden Guds
 Hjælp. Den som ikke Guds Haab
 holder, han forter, hvor høit og
 frimodig han end antiller sig. Der-
 for, hvis der stilles sig et Haab, se til,
 at man ikke falder. (1 Kor. 10, 12).

O Herre Jesus! Giv os, at vi i
 sand Tro, Klarhed og Taalmodig-
 hed maa kunne modtage! Be-
 nar mig for Sikkerhed og fornæst-
 elighed! Rød mig betænke, hvor
 snart jeg kan fælle og falde, og der-

for i alt hvad jeg gjør, være varfor og forsigtig! Men skulde jeg nogen- sinde bli overlivet af Satan og mit eget Blod og Blod, og blive bragt til at falde, saa forfalt mig ikke strafs for dit Kyske, men li med at hjælpe mig, og reis mig op igjen. Al jeg dit forfaldte Haar, du min Sjæls trofaste Gørde, og bring mig snart igjen tilbage til dine Troendes Gjerd. Vagt mig, at jeg ikke evig maa blive Sjædens Døtte! Amen!

(Aftil efter Kocheners „Passions- lynch“.)

Har du fundet Vuffen?

„Vuffe“ er kun et lille Ord, og dog har det vist spillet en Rolle i Jolles- nes Liv som intet andet Begreb. Svormange Taaler og Spekulationer, hvormange Smerter og Taarer, hvormange kvalde Ratter, angstfulde Timer og hulkende Hjertes har den bestandige Jagen efter Vuffen ikke foranlediget. Og mange fandt den ogsaa eller mente at have fundet den; men mangfoldige fandt den aldrig.

Hvæde Væser! Har du fundet Vuffen? og hvad var det for en Vuffe, du fandt? Eller fandt du den aldrig, men spejder og lusker efter den? Og hvori ser du saa Livets hvide Vuffe? Paa dette Spørgsmaal er jeg vis paa et saa mange høit forfælle- lige Svar. En vil sige: „Hvæde jeg blot et godt og tilfreds Udseende, saa vilde jeg være et lykkeligt Menneske.“

Ja, et du nu ogsaa vis derpaa? Udseendet er et Livsgode, som Mange, Mange maa lufte efter; men er det nok til at stille et Hjerte tilfreds? Se paa alle dem, som haade sanet langt mere end Udseendet; ere de alle sammen lykkelige Mennesker? — En anden vil sige:

„Nei, et velignet Hjem, en elsket Egteskifte, det er Livets hvide Vuffe.“

Ja, det er i Sandhed en Velfor- Maad Livets Skatte; men om du fik det, hvad saa? Var du saa et lykkeligt Menneske uden Suffer, uden Suf og Svan? Sværg alle dem, som har haaret dette Vuffe op- fuldt, og du skal se, at Regnet Regnet er i Veien.

Andre lyster Sundheden for det bedste Gode, og ogsaa denne er et Menadium af sig; men hvis dette var nok til at stille det altid hulkende Hjerte tilfreds, hvor vilde da ikke Verden gjenløde af Løffelalmer til Guds Vre og Vris. Og nu den store Skare der raaber: „Nei, Rigdom, Penge, Vre, Fornøjelse, det er den hvide Vuffe.“ Saaledes er det Millioner der mene; men men det er sandt? men det i det Hele er

sandt, at Noget af alt dette, endog Alt dette tilkommen, Rigdom, Sund- hed, Vre, Hjemmet, ja Alverdens Glæder er nok til at fylde et Menne- sketsliv med en sand, dyb og varig Vuffe uden Svan, uden Suf, uden Ufred, Angst og Smerter? Nei! Jaavelig ikke! Og hvorfor?

For det første fordi der er noget i Verden, der hedder Synd, hvad kan mange stakkels Mennesker overjer eller ikke vil se i sin tankeløse Jagen affied efter Vuffen og Freden. Denne Synd er Menneskeligtens og den Sufkets største Uffæ, og før et Menneske naar Vægdens over denne Syndom, der eller vil ende med Ta- den, den evige Død i Helvede, før vil Hjertet aldrig blive lykkeligt; helt og fuldt fredfuldt her i Verden; thi den gjør at Suffer, Trangen til Fred og Hvile har sin Rod i langt dybere inde i Sjælen, end de fleste vide, og sigter efter noget langt mere og højere for at stilles, end disse tanke og tilfældige Ting kun- ne give. — Det er det sidste Paradis som Guds opperste Skabninger paa Jord aldrig har kunnet glemme, der er Grundens til Affabningens Suf efter Fred og Forløsning (Apm. 8, 22), og før en Sjæl finder dette igjen i Forløsning og Forligelse med Gud, vil den aldrig finde Livets hvide Vuffe.

Og dernæst, saalænge der er Synd i Verden, vil ogsaa Syndens Være: Mistrødsbed, Hjertelighed, Rindudelse, Nymod, Forjærgelighed osv. for disse selv den bedste Vuffe. Saalænge dit Hjerte er fuldt af al Vuffes Sjænder, hvad hjælper det saa at søge den?

Og endelig hører der en stor Slagflugt over selv det bedste Sal- sin i Hjertet, og det er Bevistheden om alle Tinges Forfræmtilighed og Forhengelighed. Du kan være rig idag, men du ved ikke, om du ikke er fattig imorgen, du kan elske et velign- et Hjem idag, men det kan ligge i Græs inden Solen gaar ned, og in- den en Time kan din Sundhed og Kraft være brudt; „Al Jagen hen- der Jagen, før Solen gaar ned.“ Og dette, at intet Menneske ved, om hans Vuffes Stjerne er ved at sluk- kes, gjør, at ingen jordisk Glæde er fuldkommen.

Og nu Døden. Den kommer ubarubjertlig engang og i Regelen ureventet, det ved enhver, og hvad saa? Denne lægger sig bestandig som en Skjæge over selv det lykkeligste Liv og ofter mest over dette, fordi det er Noget af alle.

Hvæde, du som læser disse Linier, du skal ogsaa engang dø, og hvad saa? Er du Vuffe? saa forbi, eller skal den saa først begynde i ufø-

krænkkelig Verlighed? Naar du børt til evig Vuffe og Salighed, eller naar du ind til den mest grænseløse Uffæ?

Nei Gud ske Lov, at det ikke er sandt, at Livets bedste Vuffe bestaar i disse udsvætes Ting; Gud ske Lov for alle de fattige, lidende, forglemte og forfulde Menneskers Skuld, at det ikke er sandt; ellers vilde jo de ogsaa have Ret, der raaber, at Vi- vet er en eneste retfærdighed. Nei, Gud ske Lov, at der er en Vuffe, der ikke er en Tilfældighed, der er uaf- hængig af alle disse Goder, ufør- krænkkelig, og som Alle kan saa elske, om de vilde, og det er Retfærdighe- den, Freden og Glæden i den Hellig- Aand. Men den kan kun søges hos en, og denne er Jesus Kristus, Ver- dens Frelser; hos ham og i ham er „den fuldkomne Glæde“. Den kan kun findes Hjertet tilvande, og som Jagen kan røre.

I ham er der Fred og Forløsning med Gud. Og „Guds Fred er Sjæl- løsen, som aldrig gaar ned“. Thi han er en Forløsning for vore Synder fordi han har al Verdens Synd paa ham, saa du i Troen er frelst fra Synden og Døden og Helvede!

I ham er der Vuffe i Værke, thi han selv er Verdens Vuffe. Hvæder du, hvorledes kan han fæde Vuffe i Fattigdommens Værke, hvorledes kan han lægge sin Gøand velignen- de paa Sankterne, som det bliver nok, og Hjertet kaldes med Tak og Tilfredsbed? Og naar er Hjertet lykkeligere, end naar det er fuldt af Tak? Hvæder du Vuffe ved Ege- sengen, naar Jesus er bleven det lyge Hjertes Tak og Hjemmets Stjerne?

Ja, i ham er der Vuffe, og i ham er der Kraft; thi Jesus er den eneste, der kan magte Satan og drive alle Vuffens Sjænder ud af Hjertet.

I ham er der Rigdom; thi han blev fattig, da han var rig, for at vi — du og jeg og Alle — skulde ver- de rige; og i Jesus er Livet det evige Liv; hvis han er din, og du er hans, da skal du aldrig dø, men leve, om du end døe, fordi han er Ly- skandelen og Livet. Vuffelige Men- neske, om du luffer dine Limer med ham i Gøand; thi saa er det jo lyst i selve Døden. Ja, Jesus eter Vuffen, han er Skatten, han er Ver- den og Kronen.

Men hvæde, er du da denne Ver- le? Har du jagt Vuffen hos ham, og har du fundet ham, saa at han er bleven din Jesus, din Frelser? Du hører maasse til de Mange, der hade ham, der spottede ham, og alt hvad det hører ham til. Hvad vandt du da, da du mistede din Frelser, din

Varnetro, din Vuffe? Eller fandt du en større Vuffe andet steds?”

Hvæde, glem saa ikke, at din Vuffe kan brat saa en Gude, og hvad har du saa? Hvad om det saa var for vilde, om din evige Vuffe var for- spildt, og din Raadetid ude? Hvad hjælper det, om du vandt den gamle Verden, men tog Skade paa din Sjæl? Math. 16, 26. Eller er du blandt dem, der aldrig fundt Vuffen, men bestandig lusker og spejder efter den? Hvæde, Jesus, din Frel- ser eller dig, om du vil give ham dit Hjerte. Ingen er som ham. Han er den sande Vuffe for Tid og Evighed.

Schweitzerdrengen eller hvad er det „at tro“.

En Fader vandrede med sin Søn paa en Fodsti i Alperne og samlede derved en Menge smukke Blom- ster, som i saa stor Overflodighed vare i disse Egne. Faderen havde i dette Tjæms forfæret sig med en lang Sten, i hvis Ende der fandtes en Hest Jernfog, som han brugte til at trække de Blomster og Bærter til sig med, som han vilde have. Han havde formået sin Søn til altid at holde sig nær til ham, og ikke vove sig alt for nær til farlige, bratte Af- grunde, som omgav dem. Under Vandringen sangledes alligevel Drengens Lure af nogle Blomster, som i det Afstand fra Sangstien vængede i glimrende Farver, og bevæget af sin store Vængel efter at bemærkede sig dem, stundte han sig ubetænksomt tæt til den græs- søgede Veistant; men hans Fod gled paa det bløde, glatte Græs, og han faldt og bevægte hurtigt at rulle udenfor Strenten, men standfædes dog af nogle løve Vuffe, som han greb fat i med Fortvivlelsens Kraft, medens han i den heftigste Angst og Forkræftelse med sine Haand kaldte sin Fader til Hjælp. De Vuffe, ved hvilke Gatten holdt sig fast, og af hvis lette Vuffe hans Søn ned afledes skuldes, vengede ved Stanten en forherdelig Høgrund, i hvis klippe- fulde Døb den stakkels Dreng uell- berlig vilde være bleven knust, ber- som han var stærtet ned deri. Det var Faderen ikke mulig at naa ham med Haanden, men alligevel var der dog en Udvei til hans Redning. Drengen havde et Læderbælte om Si- vet, Faderen viste, at dette Bælte var stærkt, og nu rulle han Staven ned til Drengen og fastede Jernfog- gen forsvarligt i Bæltet; dog var det ham naturligvis umuligt at drage Drengen op til sig førend denne havde sluppet Vuffene til hvilke han hangede sig fast. Nu maa man huffe paa at Drengen ikke kunde se

Faderen — han kunde end ikke i sin forfættelse merke at Faderen holdt ham oppe — han hørte Faderens Røst som tilraabte ham „Hilp Gud min Søn saa skal jeg reddes dig.“ At efterkomme denne Befordring var, hentes han, at opgive sit eneste Redningsmiddel. Men uafse- der, tvungen af Nøden og stolende paa Faderens Ord, slap han Taget — og færces nu hurtig ud af Haven og ind i Faderens Havn.

Denne Dreng frelsted ved sin Tro. Alene Tilliden til Faderens Ord frelste hans Liv. Havde han tvivlet, tvæet, eller valket, havde han prøvet paa at underlægge, hvorledes Faderen holdt ham, saa havde han jo maattet starte ned i Dybet, tilfjæ med de skræbelige Bærter, ved hvilke han holdt sig oppe.

Det har nogen Vished med, hvad Bibelen lader: „Vi er frelste for- medelst Troen.“ Ef. 2. 8. Og saa vi henge over en Afgjærd, forjærd- ligen end Alpernes Afgjærd. Saa snart vi ret mærke det, begynde vi forstræffet og angstfuld at raabe til vor himmelske Fader. Men da beror vor Frelse paa, om vi vil slippe vore egne fattige Støttepunkter (saa som vor Anger, Bedring, Bønner m. m.) og kun tro paa hans Tilfjæ. Han tilfjæ: Du er med Alt, hvad du gjør, leser, arbejder, lige fortabt; men tro paa mit Søn, som gaa sit Liv for din Frelse, stå dig paa hans Fortjeneste, saadan som du er.“

Soolange vi endnu stride imod og endnu fastholde ved vore egne Sjæringinger, ere vi ufrelste og i evig Sjælsfare; men i det Dieblit, vi forsøge alt voert Eget og kun forlade os paa Gærens Tilfjæ og Væste, da reddes vi, og da kommer vi i den frelsende Faders Havn.

Men endan en Værdon: Troer du ikke, at Drengen — efter at han var var reddet og atter bleven i sin Faders Havn — siden holdt sig tæt til Faderens Side og var honge for nogenstunde mere at værne sig Aggrunden? Troer du ikke, at han alt mere og mere elskede sin smaa Fader og med Jærløgte søgte alle Raader at tjæne ham? — De samme Væster værer vel alle de, som fornuvelit Troen ere frelste ved Kristus. De ønske intet højere end ret at kunne gjæle kom, de gjør sig Bild for at lude ham, og i hans Tjeneste at være andre til Hjælp og Stætte. De ere hange for at falde; men om det ser, at de fælle og saa falde, saa frelsted de kun ved at tro paa hans Væste. Imidlertid bede de med David: „Guld mine Gange paa din Væste, at mine Træ ikke skulde røltes.“ Ps. 117. 5.

(Uds. Væst. Raanedbæstfjæ.)

Vad Herren ene raade!

Jeg vil gjæte, hvad Gud har be- falet mig, men hvad Udgang det skal saa, det vil jeg lade ham sørge for. — Der er ikke nogen straff og Befættelse at søge hos Verden, hvorpaa man kan fortræffe og forlade sig. Men det naar ganske og aldeles i Guds Hænder alene; han maa opholde strffen ved sin guddoms- melige Ræst, ligesom han ogsaa fra Begyndelsen af altid har opholdt den underlægen i Verden i stor Søng- god, i Afblittelse, forvaldet af Partier og Skittere, og under Tarn- ners Forfælsse. Han alene hører Regimentet til, men Embedet og Tjæ- nesten befæler han de Mennesker, som han vil befærdre og bruge til gjæ- nem deres Mund og Hænder at ud- dele sit Ord og Sakrament. Derfor skal ogsaa enhver skriften, forbeles- hed om han er i et saadant Embede, alene tænke derpaa, hvorledes han i det, hvortil Gud har kaldet og sat ham, tvørligen maa tjæne Gud og gjæ- te, hvad derer ham befælet, men lade Befættningen for, hvor og hvorledes skriften skal bestaa og opholdes med Djævelen og Verden, ganske være overlædt til Herren, som har taget den ganske paa sig og derved betaget os af den Sørg, paa det vi maa være viese paa, hvor den skal staa og for- klæde; lit om den skulde bestaa ved Menneskers Mæd, Magt og Vilje, saa havde Djævelen med sin Magt snart ødelæstet og lagt den i Græb.

Dr. Luther.

„Gud skal Alting raade,
Ivi Alting han formaar,
Saa ved bedst Ve og Raade
Dvær Alting skal afgaa;
Vaa han skal al min Tid,
Saa Liv og Sjæ bevare
Og vægter fra af Jæte
I al min Vives Tid.“

Den gamle Skrift er indblæst af Gud (Efter Luther).

Dvær er det Guds dog andforædt, som mangler Bibelens Skat? Der læger Sjælsens Hænde til, Der driver han sit unge Svil; Derfor, o Menneske, du maa, Om han ei Raaderum skal staa, En Bibelbog skal fæde dig, Den offer Ve til Sjælsærg, Vad i den ærte, læs deri, Naar Dagens Tæmmel er forbi; Hæt vel paa dens Sjælsærg Og læs deri af Jæst og Træst, Udsaa deri din isse Ve, Den giver dig værdig Ve; Gæt til din forfæling den og Væst, Vad himmel af dens Sjærg du fændt, Saa Liden væst og lad enhver Som din Væst se dem der!

Tryk som et Skjold den til dit Væst, Guld dig til den i Sørg og Væst! O, hør Menneske, hvis du To ingen Bibel har endnu, Saa fæd den snart, skal du end Din isse Skilling gjæle den; Læst ikke! Saa den op og lad Dig underlæge hvært dens Væd, Væst under Væst, og lad den ei, Hæst du har endt din Væstlægsveit.

Væsten og Skærdæren.

En Væst i Sæstænsberg spurgte en gang en Skærdæst hvorfor han aldrig gjæ til Gærens Gød. Den Skærdæst sværdede: „Jeg skulde gjæne gaa til den hellige Raadere, naar det blot ikke bed i Skriftebønnen: Jeg fattige, lyndige Menneske; thi, bed- iste Væst, det forekommer mig dog at være allfæ gøst.“

„Nu, sagde Væsten, vi kan næ raade Vad paa det. Vædens de andre siger „Jeg fattige, lyndige Men- neske“ kan De jo stædet tænke og sige: „Jeg homodige Skærdæst.“

Disse Ord traf Skærdæren just paa det samme Sted og brægte ham til at føle, vad han var, og til at læge, vad han fattedes: Det ene fornuæde.

En tro Tjæner.

General von Døhern blev i Sjæst ved Vægen den 13de April 1779 dødelig saret og opgiven af Vægens. Vad de ikke vøvede at udvæle, vøvede den tro Mæmmertjæner.

„Dr. General,“ sagde han, „De maa rulle Dem til Afmarsch!“

„Vil ikke høre noget derom!“ lad det vaa, affkræftende Svær.

„Men, Dr. General!“ fortlætte den usforfærdede Tjæner, „har jeg nogen Gæng været nts i Deres Tjæ- neste?“

„Nei, nei,“ sværdede den Søge, „men hvæst for spæger du?“

„Nu,“ sværdede den tro Tjæner, „saa var det min færlte og største Uvæst, om jeg i dette eders isse Dieblit isse befættede mig for eders Sjæ, en Uvæst, som jeg for Gud vaa den nderite Dom hværlen kunde forvære for ham, ser Deres tro Væder eller for min egen Samvittighæd. Væns de andre anddræger sig for at sige Dem det, saa maa jeg gjære det. Ja, De naar for Evighædens Væste og har intet Dieblit at tabe! Vad mig falde en Væst, som kan forberede Dem!“

Denne Tale vært Generalen og havde ogsaa sin Særling, han rulle den tro Tjæner, som ogsaa befættede sig for sin Gærens Sjæls Væste paa sin Side af Gæren, taf- nemmelig Naanden, forlangte selv Væst at en Væst og dæde frimodig i Troen paa Jesus Kristus.

Naar Jesus kommer ind.

Emma stod færdig at gaa paa Bal og vængede med hvid Silke og med Væster og Diamanter i Sjæst. Vædens Tjænstefjægen ordnede hendes Sjæst stod hendes lille Væster ved Siden og lod sine smaa Vænder gli- de hen over Væsterne.

„Tag dig i Hæt, Søster; du ødelægger min Sjæst! Vad gjæ du der?“

„O, jeg betragter kun Sjæstæren i din Krone og tænker,“ sagde den lille.

„Du tænker! Men vad tænker du paa Væst?“

„Vaa det som vor Søndagskole- lærerinde fortælte os i Væges. Men vad har det med mine Dia- manter at gjæ?“

„Ja, han sagde, at alle de som kommer til Sjæstæren vil blive slæde i hvide Væder og komme til at være Kroner paa deres Væder. Jeg tænker nu paa, om de vil se ud som du.“

„Dumhed, Væst, det vil de ikke.“

„Og desuden sagde han, at naar vi kunde vænge nogen til at komme til at effe Jesus, saa vil vi fæ Sjæstæren i vore Kroner. Søster Emma, vil du ikke gjæne have ligesaa mange Sjæstæren i din Krone som du har Væster i dit Sjæst?“

„O li stille, Væst! Vil du?“ og hun vævede vænd sine Sjæstæren.

Kæsten kom nu, og Emma væde den til Væst, medens Væst snart blev dragt tilfæst. Men værend hun fænd ind, vad hun ødelæst for Emma.

„Hæst Væster gjæ Emma til en skriften at hun mere maa effe dig og at jeg maa fæ en Sjæstæren i min Krone.“ Vænsa fændt hun ind, Emma tilbrægte Sjæstæren paa Bal- let, men hendes lille Væsters Ord forfulgte hende. Saa ofte hun saa Væsterne stræde væntte hun: skal jeg ogsaa have en Væst i min Krone, isse værlom jeg værtvæler mit Liv saaledes. Snart fandt hun ikke mere Væst i det lyfliche Sæstæst og for- lod det. Sjæstæren lagde hun sin væde Sjæstæst og sine Væster fra sig og sagde: „Jeg vil aldrig læge dem paa og gaa til et saadant Stæd. Væster vil jeg stræde efter den himmelske Krone og Hæstærdighæds skædelon. Hun væntet ved og had med Taarer sin Væstæren om Tilgævelse for sine Væder, og værend Solen vænt næste Vægen var Hæstærdighædens Sol opgæst i hendes Sjæstæren.

Saa er det naar Jesus kommer ind i et Menneskehært med Liv og Hænd, da har man ikke mere Væst til Væst, Væst eller Svæst. Det er best at være med Jesus.

F. Hæstæstæstæst.

Pacific Herald

Kristeligt Ugeblad udgivet af Pacific Lutheran University Association

Entered as second-class matter November 6, 1906, at the post office at Tacoma, Wash., under the Act of March 3, 1879.

Redaktør: Pastor A. O. Sjerke

Alt redyrende Redaktionen indsendes til A. O. Sjerke, 6044 So. Warner St., Tacoma, Wash.

Bladet koster

For Karet \$.75
For Karet til Canada 1.00
For Karet til Norge 1.00

Adresse: Parkland, Washington.

Betalning for Bladet bedes sendt til Pacific Herald, Parkland, Wash.

Kyheder til Herald man sendes saa tidlig i Ugen at de rækker her til senest Tirsdag. Kyheder som kommer senere kan ikke komme i Bladet den Uge.

Derfor Abonnenterne ikke faar Bladet regelmæssigt og derfor ikke Taksen paa Adresselappen er forrest bedes de underrette os, saa at vi kan rette derpaa.

Abonnenter man vende to Uger paa

Adresserandring,
Skiftering paa den røde Dag og
Bogsering om at skaffe Bladet.
Vigledeles tager det to Uger fremad en ny Abonnent kan faa Bladet.
Naar Adresserandring forlanges,
behog at angive ogsaa den gamle Adresse.

For at undgaa Misforstaaelse og Forburi bedes Abonnenterne venligt om at indsende sin Kontingent i Forstid.

Lidt af hvert.

Den lutheriske Kirke i de forenede Stater driver 217 Barmhjertighedsanstalter og Foreninger, som aarligt underholder og pleier 141,000 fattige og syge.

8,000 Abonnenter.

Sols enhver af Herald's fire Tusen Abonnenter vilde sende os en ny Abonnent vilde vor Subskriptionsliste forhobles. Og det er saa let at gjøre det for den, som virkelig vil Fremme det for sine Venner det Arbejde Herald søger at udføre for vor Kirke og Mission og bed dem støtte det.

Vore Lesere vil let indse, at det

lister alle saa ret lidet at udgive Bladet. Der man betales for Papir, Forsikring, Forsikring, Expedition med mere. Vi vil bede alle, som naar til Helt med sin Subscription at indsende samme jaarett mulla. De vil dermed spare os for en hel Del Udgifter og Behov. Den røde Dag vider til hvilken Tid Subscriptionen er betalt.

Under Oerkriften: "Straffeløse Tilstande" berettes i Skandinaven af A. Mars om Menighedsskolernes Tilstand i Milwaukee, Wis. Det paastaaes at "Paris ruineres ved Dreil paa Menighedsskolers Bazarer" osv. "Denne Beskoldning er fremad af Redaktøren af et polit Blad." Vi denne Colukning for vi drøge den Slutning, at det angaar den katolske Kirkes Menighedsskoler, da som bekendt de fleste Bofaller hører til den katolske Kirke. Men dersom denne Slutning er rigtig, da burde "Skandinaven" ha oplyst sine Lesere om det. Den lutheriske Kirke, saernevneelig Misfourthquodden, har udsatelig flere Menighedsskoler i Milwaukee. Og det tør forudsættes, efter det Kjendskab vi har til navnte Kirkeforbund, som ikke engang befatter sig med Bazarer til Indsamling for Kirkelige Formed langt mindre de Sog og derstende Dreffe. — et en saadan Beskoldning ikke angaar deres Menighedsskoler.

I juletid Brev til en af vore Brevster skriver Dr. Birkenhead, at han har fundet en meget heldig hellegende Missionsskole for den norske Synodes Bedningmission i Sina. Dette Strøg har antrent 2 Millioner Indbyggere, som er mere end almindelig intelligente. Det ligger i Kærheden af den forvandede Kirkes Mission, har Post og Telegrafforbindelser. Foruden Dampskibeport er ogsaa Jerobane udtakket. Klimatet er godt. Jagen Missionærforbund har hidtil været drevet blandt mere 2 Millioner Menninger. Gud give at mange vel udrustede Arbejdere maatte saa Vost til at bringe Evangeliet's Lys til disse Bedninger! Og saa her gjælder det, at Høsten er stor, men Arbejderne er saa.

Litteratur.

"Samlede Sange og Digte" af D. S. Snow.

Forfatteren har paa eget Forlag udgivet en større Samling "Sange og Digte," som vi gjerne vil henlede vore Leseres Opmærksomhed paa.

Ved Opmærksomheden af Bogen vil man straks blive Opmærksom paa, at det som ligger Forfatteren nærmest paa Hjertet er Afholdelsen.

Men der findes ogsaa mange andre vobre og stanningsfulde Digte, der aander af Hjertelighed til Naturen og Julefesten. Vore det ene Digt: "Moder" er vordt den Prisbogen koster.

Naar Forfatteren i sin Fortale siger, at "Kogle af de, som jeg opsoer for de mest unødige og værdiløse Digte i de tidligere Udgaver har jeg udeladt af denne," da tror vi, at han godt kunde have udeladt flere, uden at Bogen vilde have lidt ved det. For Eks. 121 "Carrie Nation."

Vi vil anbefale Bogen paa det bedste og hoabe, at ret mange vil paastaaene Forfatterens Veltræbelse og anskaffe sig Bogen. Den koster \$1.50 og faaes i Forfatterens Forlag, Silvana, Wash.

Guds Brev.

Talen er Tauserius's Tale; den træffer Kisten, forligger Jænder, besjæfter Ordene og priser Guds Almagt. Dog der mange Ord i Talselen, fordi det overgives til det slagtige Element Lysten. Jeg drøfter mig til at sige, at Pennen er bedre end Talsen. Den er den Gravværendes Tunge; den giver, at man hadde høret meget og jaar meget at vide. Tungen forbliver i Munden, pennan jærer allestedt den; Talsen er Mennesket udtalig. Skriften er mere figere; denne glæder meget mere end et kunstfærdigt Maleri; dette fremstiller kun Vegemets ydre Skikkelser; Skriften er levende, Maleriet et stumt Billede. Pennen bringer Soger og Brev; begge Dele har vi den at takke for. Sogerne er de bedste Raadgivere. Tidens skreste Skattemre, den ubekjendte Taler, Sandhedens Salt; Brevene er de dærbareste Forklarer, Vidner om oprigtigt Venkab, Billeder af Hjertet; begge er Ledsaagere paa vort sine menneskelige Palskær.

Skikken Velgjerning af Gud, at det har behaget ham at forfatte sit Ord i Skrift! Var det ikke floet, vilde vi forlange siden have mistet denne Skat, dels ved Glemfornhed og dels ved Dannelsens og Verdens Ondskab.

Su er Guds Ord blev en Bog, en skreven Bog, en Bog paa to Blade: det gamle og det nye Testamente, indbundet i Guds Tilfagn, sammenbundet af Guds Od, skrævet med den Hellig-Aand's Ringer, illumineret ved Jesu Kristi Blod, og hvis Indhold er Gud selv og hans ligevigtige Søn. I Bogen er skrevet om mig (E. 40, 8.); den som Hittig læser i denne Bog, finder som Guds for sin Høie Jesus (Job, 5, 29.) og

skal med ham aare Himmelens, hvor til Jesus er Seien (Job, 14, 6.)

Bibelen er Guds Ord. Den som ikke elsker Bibelen, elsker ikke Gud. Jeg kan ikke elske min Ven, hvis jeg ikke elsker Alt, hvad som hans er. I Guds Ord se vi Gud. I dit Ord skalde vi se Os. (E. 26, 10.) Uden det guddommelige Ord's Lys kunne vi ikke komme gennem Livets og Dødens Værke. Uden Bibel, uden Liv, I Bibelen finder vi Livet, Kristus er vort Liv, og intet andet Steds er hans Villade end her. Om nogen elsker mig, skal han holde mit Ord, siger han selv (Job, 14, 23. Luk, 8, 15.) ans Ord er vor Væster. Det os naar vi lærer her for at blive oplyst i Gimmeriges Rige (Wals, 13, 52.)

Guds Ord er hans Brev, skrevet til hans Skabning; jo mere man læser det, jo mere elsker man Skaberen. Bogstavene er lidet Skjærlighed; Ordene er intet Domning og Dommingslage (W. 19, 11, 119, 103.) Hvad jeg elsker koster jeg; men intet andet Brev er saaledes vordt at koster, som dette. Den som koster Sunden (E. 2, 12.), koster ogsaa hans Brev. Vel os, hvis vi havde dette Brev hængende ved Ojret; ja, endnu bedre for os, hvis vi vandrede saaledes, at Bibelen, Guds Bog og Brev, var kast, saa kunde gjenmaade den i vort Hø! En Vens Brev er et godt Indblik, er ogsaa en Trøst i al Modgang. Vi have en lang Vej til Himmelens; for at raade Ved paa Fortrædelighederne, lad os Hittig læse Guds Brev. Der talet man om det Hjerne (I Brev, 17, 17.) Saa mange Ord, som mange Sandheder; her er Livets Ord (Job, 6, 68.) Her er vort bedste Vens Haand og Hjerte, Mund og Sjæl, Mening og Vilje. Den som har dette Indtal paa sit Hjerte (Wals, 8, 6.), vil aldrig flage over Angst. Dette Hjertesvord stiller alle Besværginger, kavgry alle Døende og giver de Levende ny Kraft.

Verden.

Det sondte Verdensløb ligner en Dans; efter det sidste Døspil trædes der af til en uendelig Enghed. De forblændede Mennesker følge i hulde Spring sin Spillmand, Satan, saa længe, til det Høre Danseguld, den berisfeldigede Tid, lader den ene efter den anden søgne hen. Imens sidder de framme og læser i Guds med Løser; de træste sig med Guds Ord (I Theof, 4, 18.), undt Verdens dens Herlighed, misunde Jagen, hvad han har. Deres Himmelbrev forklarer dem: ved Livets Aften skal Alt blive anderledes. Derved træste de sig, gav frem med Guds og here til rette Tid sine adle Røg (E. 126,

6.), hvor deres Bedrøvelse skal vende til Glæde (Job. 16, 20.) Gud's Brev er deres Fortsættelse, derfor tilraade de sig selv: Der er Skrevet i Gud's Ord, i hans Brev. Gud vil og maa hjælpe; han har sagt ja og vil holde sit Ord (Ps. 33, 4, 19, 9, 146, 6.) Han er ikke en saadan Mand, at det skal angre ham (Hebr. 7, 21.). Skimmelen og Jorden skulle forgaa, men ikke et Bogstav af hans Tilbage (Mal. 2, 13.). Saalange en Kristens endnu har Gud's Ord i Hjertet, og disse Vidnesbyrd klinge hans Hjerte (Ps. 119, 2.), har det endnu ingen Rød; de, som her høre megen Videlse, skulle vist have saa meget mere Glæde (2 Kor. 1, 5, 7.). Endelig vil Gud betale af Raade; han er en Gud belønnet omme Alt og Alle. Gud's Ord er et Vidnesbyrd fuldt af Trostebund. Den, som drifter her, tvivler aldrig. Og om end hans Rød og Hjerte forsmagter (Ps. 73, 26.), saa bliver dog dette Ord, dette Raadens Bånd altid hans Hjertes Trost. Dette Brev har det første Brev; Herrens Hænder Stue (2 Tim. 2, 19.)—Joh. Raskerius.

Luther College Club.

Fuglet Sound Luther College Club holder sit aarlige Røde i Seattle om Eftermiddagen og Aftenen Tirsdag den 25de Mars. Forretningssedet begynder kl. 9 om Eftermiddagen og Banketten holdes om Aftenen. Alle som har været tilfæstede ved Luther College indbydes til selv at være med og til at bringe sine Damer med.

De som tænker at deltage, bedes om at melde sig straks til Pastor D. A. Stab, 1215 Thomas Street, Seattle, som da vil give Oplysning om Stedet for Rødet. Det er bestemt at banketten ikke maa koste over \$1.00 per Gentent. Det haabes at alle „Luther College Gutter“ omkring Fuglet Sound vil melde sig.

H. A. Rorfen, President.

Fra vort Arbeidsfelt.

Parland, Wash.

Na er Parland Menighed gjaldfri. Det gik til paa den Maade at de fleste Familienledere i Menigheden vandt sig at betale til Menighedens Skuld hos Gange saa meget som de betaler i Prestens. Vene Selv Mes og saa indskræbet af Ungdommens enestaa, medens Ungdomsforeningens vandt sig \$500. Paa denne Maade har hele Skjelden, cirka \$1,200, dekket. Vi alle er glade, siger sig naturligvis selv.

Ged Akademiet har der i Karst's Ved beret indskræbet 155 Glæder. En Del nye ventet.

Det lader til at County Commis-sioners har bestemt sig til at beslag-ge Pacific Avenue fra Dogtræben til Swanaway. Efter sigende kommer det til at koste omkring \$8,000 per Mil. Arbeidet skal påbegyndes med det første.

Prof. Fardens næst sidste Brev har været alvorlig sig i sine Uger. Han lider af Hjertesæl.

Torsdag Aften holdt Ynglingen en vellykket Underholdning i det nye Auditorium. Indtægterne gik til Ruffalfeisen af Høpotater med mere.

Willing Workers Underholdning i torsdag Aften var meget vellykket. Mr. Whips Cashholder var fortræffeligt.

End Tacoma.

Gudstjeneste i Kirkens Gæstebud Aften kl. 8. Søndagsskole kl. 10 Form.

Skandinavisk Forening møder i Kirkens Gæstebud Aftenmiddag i Kirkens Besættelse. Mrs. John Pernt er Værtinde. Alle er hjertelig velkomne.

Seattle, Wash.

Hjælpe og Tænde skriver, at de er ønsket som General Agenter paa Pacific Kysten for den norske Amerika Vase. Deres Kontor blir her 15. Mars af 709 Second Ave. Seattle, Wash.

Skittering.

En Selskab for manual training i Parland Parochial School: Mrs. Nellie Lee, Rt. Dennis \$10. Mrs. Jaga Dena, Parland, \$10. Mrs. Hannah Strom.

Tacoma, Wash.

I den stille Uge og Væsten blir der følgende Gudstjenester i Vor Jesu's Kirke paa 17de og 3: Påsken søndag, engelsk Gudstjeneste om Formiddagen og norsk om Aftenen. Eftermiddag blir der engelsk Eftermiddag om Aftenen kl. 8. Kirke-gjæster kan melde sig mellem 7 og 9 Søndags Aften, eller for Gudstjenesten Eftermiddag. Sangfredag blir der norsk Gudstjeneste om Aftenen kl. 8. Påskefredag holdes der engelsk Gudstjeneste kl. 10 Formiddagen.

Den engelske Skolebestyrelse beredede sig paa Norfolk og vil begynde til skolestart kl. 11.

Den nye Immannel's Mission har maattet luge sig et nyt Foramlings-lokale da Ognaturen paa 16de og 6erde mulig blev delvis ødelagt af Jildebrand. Der er midlertidig leiet et Hus paa Hjertet af 16de og North Shullen Street. Her vil der blive holdt Søndagsskole hver Søndag kl. 11. Påskefredag blir der norsk Gudstjeneste der kl. 4 om Eftermiddagen.

Missionstjeneste paa Skibet.

I Mars 1892, mens der var Krig mellem England og de forenede Stater, maatte engang et lidet engelsk Skib et stort amerikansk Skib og blev af dette taget som Prise. Skibet havde ingen Voks til at sætte det nedre Stib ind til en Damp, og besluttede derfor at tage alt det Færred ombord paa et nyt Stib, tage Vandskabet tilbage og derefter gå til Skibet. I den Hensigt gik han ombord paa det engelske Stib, hvor Skibet havde lært ham ind i den store Skib, forat de kunde ordne det nødvendige. Det blev Amerikaneren opmærksom paa en Uden Riste, og langte i Skibet, hvor Bestemelse den havde.

„U. lærde Englandsbørn, det er en Misfornøjelse i hvilken jeg og mit Voks ugrat sig har lagt en Penning til Underholdelse af Missionen, men nu er det alt færdigt!“

„Det lærde Gud,“ lærde Amerikaneren, „at jeg havde fraværet eller et Haar; tag eders Ellig og eders Bæver tilbage, og Gud være hos eder med sin Belsignelse. Lev vel!“

Den sidste og først.

Den vidt berømte, utvakkelse Ar-beidende Elizabeth Jua, som til Rasmus „Jungernes Engel,“ havde en sød og urelskelig Tre paa Gud's Ord's Kraft. Vi dens Grund udgav hun ogsaa en Uden Bog med Titelen „Troslige Tæfter,“ som hun uddelte gratis allevegne. Et Eksemplar af denne lille Bog fikende hun ogsaa til et af sine Børnebørn, som midlertid lodte Vagen en Dag i Karsheden af en Søndag. Vi Sagen efter den var forslagen.

Først lang Tid beretter herte man læse noget om den, læreren om den store Bindning, som dette Tab havde bragt en fattig Familie. En Dag lod Vagen i den omfattede Skibet til sin Ven Præsten om at besøge en sin Hone. Hone's Mand var almindelig bekendt som en meget urelskelig Versen, og hun selv havde —

ialfeld tidligere — et endnu værre Skifte med Manden. „Men,“ sagde Vagen til sin Ven, „du vil nu finde dem meget forandret. Man kan i Sandhed om denne Hone sige: Søven er bleven et Dam.“

Præsten gik straks til det Hus, hvor den nævnte Familie boede, og fandt virkelig Tilstanden saadan, som hans Ven havde beskrevet den. Hone's Mand var et Engel'ske, der efter al Sandsynlighed snart skulde blive hendes Talsmand. Efterat han en Tidlang havde talt med den Hone, kom denne til at lide under Hone's puden og læst en meget forlindt Uden Bog frem, som hun dervaa rakte Præsten. Paa Titelsidet læste han: „Troslige Tæfter af Elizabeth Jua.“ Og nu fortæller Hone om følgende:

„Min Tæfter fandt denne lille Bog paa Børn. Vi har læst den atter og atter, og dens Indhold har lidt efter lidt formidlet: en midlertidig Forandring i dette Hus, hvor vi før havde et raggeløst Uden langt borte fra Gud.“

Den lille Hone døde kort efter, fuld af Fred i Herren, hvormed hun havde lært at hende og tro paa som sin Fæder. Og nu forlød alle, hvorfor den lille Hone maattet miste sin Bog, der dog var som sin Hjer.

Overfor siger De ikke Amen?

En Dag kom en Brev til den berømte Prædikant Charles S. Finney. Han var meget nedslagen ud, han havde den foregående Aften hørt Hone's Prædiken og var derved bleven vakt til Synderensfølelse. Finney talte nu indtrængende med ham, idet han flort og tydelig beskrev ham Veien til Livet, den eneste Vej, ad hvilken han kunde naa til Fortsættelse og Frelse. Manden forstod sig gradende, at han kunde give sit Hone for Jesus, at han intet vidste, som han søgte at holde tilbage.

„Gud!“ sagde Finney, „lad os saa høre hvad Hone og sige det altsammen til Herren.“

De lærde begav ned, og Finney sad:

„Guds bedste Hæder, denne Mand er færdig, at han er rede til at tilbede dig som sin Gud og nu og altid at forlade sig paa din Gudsfor.“

„Amen,“ udsåde Manden.

Finney bedblev: Finney bedblev: „Herre, denne Mand lover fraværet, at han vil indvilde og hellige til dig Gudsfor og Hone og alle sine Interesser.“

Atter fulgte der et kraftigt „Amen“ fra Mandens Mund.

Trenea forfattede Finney: „Gud siger, at han ogsaa er villig

til at belyge dig sin Forretning, og hvilken Art den end maatte være, og berøfter at drive den til din Væge."

Denne Gang forblev Manden stum — ikke et Ord lod fra hans Læber.

Overrasket ved denne Taushed spurgte Jinnu: — "Dorfor siger De ikke Amen dertil?"

"Fordi Herren ikke vil antage sig min Forretning; jeg er Brandevins-handler," svarede Manden.

Sagt dig for Drift!

En Kvinde, som en Dag besøgte en uhyggelig Moder, der havde en Søn i Hængsel, fortæller følgende:

Wens jeg sad hos den rige, men uhyggelige Kvinde, bad hun mig om at bringe et Bud fra hende til Sønnen, der var fængsel i hendes Sorg. Hun gav mig et Billede og bad, at jeg skulde vise ham det.

"Det er da ikke Deres Billede?" sagde jeg forundret.

"Ja, det er mit Billede. Det var taget, før Karl blev sat i Hængsel, og det er et andet, som var taget, da jeg havde ventet fem Aar paa ham."

Jeg tog de to Billeder med mig til Hængslet for at sætte Karl. Men jeg kom paa en ubesluttelig Tid. Karl var sat i et mørkt Gælle. Bogterne fortalte, at han havde været der i 24 Timer. Paa min indbitte Begjæring gik Bogterne ind til Hængsen og meldte, at en Dame var der med Bud fra hans Moder. Der kom intet Svar.

"Bad mig gaa til din Moder," bad jeg. Jeg gik ind til hende og sagde: "Jeg er fremsked for dig og kommer fra din Moder, men jeg kan nok gaa tilbage og fortælle hende, at du ikke vilde høre fra hende."

"Kvæn ikke min Moders Raad ber," udbrød hun. "Jeg er villig til at gjøre, hvad det skal være. Men De skal gaa."

Jeg sagde Merke til, at hun valde, og spurgte, hvad der fællede ham. an havde ikke maagt Bud paa 24 Timer, fortalte hun. Hun bragte ham lidt Mad. Jeg holdt Talerstolen for hende, mens hun sølte. Lidt efter lidt fik jeg hende til at tale og fik Billedet frem. Hun saa paa det.

"Det er min Moder. Jeg har altid sagt, at hun var den værste Kvinde i Verden."

Wens hun talte, sagde jeg det senere Billeder uventet det første.

"Oven er det?" spurgte hun.

"Din Moder?"

"Min Moder?"

"Ja, det er Moderen til den Gut, som jeg fandt i en mørk Gælle. Sandt ser hun ud, efterat hun har ventet paa ha mig fem Aar."

"O min Gud, det er jeg, som har gjort det. Driften har gjort det," udbrød hun i Fortvivelse.

Hun er ikke den eneste.

Er.

Det var en kold Vinterdag i London. En velgjørende Kvinde var ude og besøgte fattige. Hun var ifærd med at sætte Døren paa tredje Etage af et faldferdigt Hus, da hun hørte en liden Siemans indenfor sigge: "Træl i Svoren høst oppe. — Træl i Svoren høst oppe." Hun saa op og så sig paa en Svar; hun træl i den, og Altsiden løstede; Døren aabnedes ind i et Værelse, hvor hun fandt to smaa halsvorne Børn aldeles alene. De saa ud til at være baade kolde og sultne.

"Vokser I paa eder selv, I smaa?" spurgte Siemans venligt.

"Nei, Gud passer paa os," svarede den ældre af de to.

"I har ikke nogen Fædre idag, og det er ganske seldt. Hvorfor I ikke?"

"Na, naar vi fryser, drager vi Tøppet over os, og saa naar jeg mine Fædre om Tannen, og Tommy naar sine om mig, og saa lærer vi: 'Naar jeg lægger mig til Sols,' og saa bliver vi varme," sagde den lille Pige.

"Men hvad har I at spise?" spurgte den fremmede.

"Naar Bestemmelsen kommer hjem, bringer hun os noget. Bestemmelsen siger, at er Guds Sparve, og har nok til os; og saa lærer vi 'Fodorne' og 'Daagligt Brød' hver Dag. Gud er vor Fæder."

Den gode Kvæn fik Taarer i Øjnene. Hun havde sammestider frugtet for, at hun maatte kunde komme til at hjælpe; men disse to smaa "Sparve" høst oppe i dette skæ, kolde Værelse lærte hende en Vælle om Tillid til Gud, som hun ikke snart kom til at glemme.

Net Venstak.

Vassilus af Caesars med Tilnavnet den store og den hellige Gud i det inderskifte Venstakforhold til Kirkeherden Gregor af Nazians. Om dette Venstak fortæller Gregor følgende:

"Vi tjendte kun to Vele: Velen til Kirken og Kirken Været og Velen til Videnskaben Været. Det var: Helligheder, Læser, lærnende Forhænder og Gjestebud, overlod vi til dem, der fandt Behov i koudant. Andre var bare et høit Hællighedens, for os afslødt det som den store Ting og det store Ravn af vore og at hede Kristen. Næst var os to saa stærk som ved hverandre og med hverandre at bringes op til Gud."

Det værste i Verden.

Quad er det værste i Verden? Følgende Fortælling viser det:

Biskop Chrysostramus af Konstantinopel var bekendt for sin Fromhed, sit Trosmod og sin Betsalenhed. Ikke desto mindre havde han mange Hænder over Hænder de manglge, hvis Svandt han straffede. Derfor var han ogsaa en Torn i Øiet paa Keiser Arkadius. Ungaag valde den rigtige af hamne sig paa den uferfordede Biskop, Fortællige Hæmmend raabede til, at Keiseren skulde lade ham jage i Vandilagtighed, fælle i Hængsel, berøve alle Gudsdomme eller ogsaa dræbe ham.

Udellig sagde en af dem:

"Det gjer dem jo altsammen ingenting. Dørhen kan du jage ham, uden at Gud er der, og hvor Gud er, der er Biskopen. Læger du hans Guds, saa er det de fattiges Tak, selv har han altid nok. Skifter du ham i Hængsel, saa forfisker jeg dig, at han vil fælle sine Vænter og vride sig i Hængsel. Dræber du ham, saa bliver det ham en Indgang i Himlen. Nei, der er her et Middel, hvorved du kunde hæng dig paa Biskopen, og det er, om du endent kunde bringe ham til at gjere Svand. Thi jeg ved, at den Mand ikke frægter noget i Verden uden Svand."

Derhængen af Wellington fortæller selv om sin Odræggelse, at han vændtes til at gætte sig paa de Ting, han holdt mest af. "Jeg kan med fuld Sandhed sige," tilføjer han, "at mine bedste Soldater og de Mand, der har ødet Mænskeligheden de største Tjenester, har været fattige Gutter, som har faaet sin Odræggelse af godfrugtlige og forstændige Mæder."

Dette har ulfselig sin Rænselisse ogsaa idag. Et adelt Sind og en fast Karakter dannes ikke ved at vandre paa Kyster, men heller paa Selvfornægteligheds lærrede St.

En ond Samvittighed er Sjælens Hængsel og Stofhus, den er et Tidue, den er en Tommer, den plæer og plæger, den er et Hængsel, den anslæger, den dæmper, den fordamper.

Tro og Van.

Quad er Troens andet end Idel Van? Thi den første uden Skadelse sit Quad til den guddommelige Raade; men men haaber den paa Raaden saa begjærrer den den ogsaa af ganske Hjerte. Og denne Begjæring er egentlig den rette Van, som Kirken lærer, og Gud fordrer, og som ogsaa naar og fornaas alle Ting. Og fordi den ikke lægger, fortræster og

forlader sig paa sin selv, paa sine Øjeringer og sin Værdighed, men paa Guds blotte Raade, saa ikke det den ogsaa, som den tror, begjærrer og ledet. Dr. Suther.

Se Børn er Herrens Arv og Løn Og hvilde Binger hære; Thi med dit Børn en Børnebøn Du har i Quælet mere, I Roggeret en Vil Med Tidens Land og Tril, En Brand til Herrens Tid, Som Himmelens Blader mild Ved Dag og Natten merer.

Felix blev forførdet ved Pauli Forbuden og svarede: "Gaf bort for denne Gang! Men naar jeg faar besællig Tid, vil jeg lade dig falde til mig." Felix fandt nok aldrig mere den besællige Tid. "Denne Gang," ikke en anden Gang.

Varret vil dø for sin Fæder.

En Herrens Tjener har fra sin Erforing det følgende Tildragelse:

En Dag blev jeg anmeldt om at besøge et jvooars gammelt Barn, som var lagt og endelig valde at tale med mig. Det hørde i en mørk Væggade, hvor jeg blev modtaget af en Kvinde, som ledtogede mig til den lille jvooers Væle.

"Quad vil du mig, mit Barn?" spurgte jeg.

"Jeg vil saa gjerne tale med Dem frem jeg der."

"Hvænd du der? Er du saa syg?"

"Ja, jeg vil saa gjerne dø."

"Men skulde du ikke hellere vusse at blive frisk og stærk igjen?"

"Nei, nei. — jeg har tænkt, at om jeg der, saa bliver min Fæder nodt til at gaa i Begravelsen, og saa naar ogsaa han hære noget om Jæstereu. De skal ja da tale om ham. De vil jo begrave mig, ikke sandt, Dr. Væstær? Jeg har saa mange Gange ledet Væge gaa for at hære Guds Ord, men han vil ikke. O, jeg vilde da selv Gange, om Papa derud kunde saa hære om Jesus kan en Gang."

Var det ikke en forunderlig Hællighed, som kaldte dette Børns Hjerte? Hun vilde gjerne by selv Gange, men blot hendes Fæder en Gang kunde saa hære noget om hendes Jæstær? Hun fik dog at gaa hjem, som hun valde; men just den Dag, hun skulde begraves, blev jeg saa, saa at jeg ikke kom til at blise den, som talte til hendes Fæder paa Begravelledagen.

Rupes Tid derefter kom en Mand til vort Hus og valde at tale med mig. En hvortemmet Mand traadte ind, rakte mig Haanden og spurgte, om jeg kjende ham.

"Stel, det gjer jeg ikke," var mit svar.

"Jeg er lille Marias søder, den søder, for hvem hun døde. Jeg hørte, at hun vilde dø førs Gang, blot jeg derved en Gang kunde få høre noget om hendes fyre Breffer. Mit Hjerte vilde briste, da jeg hørte det, og nu kommer jeg hid for at høre om den Breffer, som gjorde mit Barn saa lykkelig."

Jeg er saa glad ved at kunne tilføje, at Randen hørte og troede og er nu en flittig Arbejder i Herrns Svingaard.

Gud har ikke kunnet gjøre os Evangeliets Forjættelser og Salighedsen belere og liftere end i sin egenbarne Sønns Lidelse og Død. Naar vi kun af Hjertet tro, at han, den Guds Søn, er død for os og dermed har overvundet Sunden og Døden, og troste os ved Faderens Forjættelse, saa have vi Brevet i fuldkommen Stand og Seglet, som er de hellige Troens og Rådernes Sakramenter, haugende derved, og vi ere da vel fortruede og forlængede.

PACIFIC DISTRIKTETS PRESTER.

- Aaberg, O. H., Kasserer for Parkland Børnehjem, Parkland, Wash.
- Baason, H. E., Silvana, Wash.
- Bolland, J. M., Bestyrer for Josephine Alderdømhjem, Stanwood.
- Birkkan, I., Box 175, Rockford, Wash.
- Bjergesen, B. E., 1727 W. 66th St., Seattle, Wash.
- Bolrum, E. S., 521 Athens Ave., Oakland, Cal. Tel. Oak 4356.
- Bjerke, A. O., 6944 So. Warner St., Tacoma, Wash. Tel. 8972-J.
- Borge, Olaf, 1654 11th Ave. E., Vancouver, B. C.
- Borup, P., Cor. A & Pratt St., Eureka.
- Brevig, T. L., Parkland, Wash.
- Brevik, G. I., Genesee, Ida., Route 2 Box 36.
- Carlsen, I., 9 Mission St., San Francisco, Cal.
- Christensen, M. A., Stanwood, Wash.
- Dahl, J. O., Bothell, Wash.
- Eger, Olaf, 1215 Harrison St., Seattle.
- Emstad, J. O., 1418 25th Ave., Oakland, Cal.
- Phone East 5966.
- osmark, C. M., Coeur d'Alene, Idaho.
- Foss, L. C., 1010 Franklin Ave., Seattle, Wash.
- Grønberg, O., 1694 Howard St., San Francisco, Cal.
- Hanson, G. A., Potlatch, Ida.
- Harstad, B., Parkland, Wash.
- Phone 7884-J-3.
- Hellekson, O. C., 810 No. 2nd St., No. Yakima, Wash.
- Hendrikson, Geo. O., 425 E. 10th St., Portland, Ore.
- Jagoe, O., Ft. Madison, Wn.
- Hong, N. J., Prof., Parkland, Wash.
- Johansen, J., 264 J St., Fresno, Cal.
- Lane, Geo. O., 1464 Iron St., Bellingham, Wash.
- Larsen, N. A., 912 So. 17th St., Tacoma, Wash.
- Larsen, P. T., Bestyrer for Josephine Alderdømhjem, Stanwood, Wash.
- Leknes, Andrew L., Kasserer for in dremisalen i Pacific Distrikt,

- Stanwood, Wash.
- Loque, N. P., Kasserer for Josephine Alderdømhjem, 1016 Champion St., Bellingham, Wn.
- Mikkelsen, A., Prof., 796 N. Anderson St., Ellensburg, Wash.
- Nesto, Th. P., 417-29th St., Astoria, Oregon.
- Norgaard, C. H., 236 Lombard Ave., Everett, Wash.
- Ottemo, O. C., Portland, Ore.
- Pedersen, N., California St., Santa Barbara, Cal.
- Preus, O. J. H., 2619 Paloma Ave., Los Angeles, Cal.
- Rasmussen, L., Burlington, Wash.
- Sandmel, A., 1361 30th Ave. So., Seattle, Wash.
- Stenrud, E. M., 2455 Howard St., San Francisco, Cal.
- Skonhovd, M., Box 14, Lawrence, Wn.
- Steb, H. A., 1215 Thomas St., Seattle, Wash.
- Tjernagel, H. M., Teller, Alaska.
- Thorpe, H. O., Marshfield, Ore.
- Xavier, J. U., Prof., Parkland, Wash.
- Xavier, N. P., Parkland, Wash.
- White, A. O., Silverton, Oregon.

ADVERTISING DIRECTORY.

Patronize our advertisers. You will find them all reliable. Use the Directory in the "Pacific Herald." It will tell you where to go.

	Page
Architects	
Heath & Gove	7
Attorneys at Law	
Carl B. Hall	7
Thos. Mattson	7
Anthony M. Arntson	8
Arntander & Jacobsen	8
Department Stores	
The Stone Finish Co.	7
Clothing Stores	
Herbet Clothes Shop	7
Banks	
Scandinavian-American Bank	8
Doctors	
Thorland	8
Hyslop	8
Hynning	8
Quevll	8
Dentists	
J. W. Rawlings	8
H. D. Rawlings	8
A. K. Stibbens	8
Dresser	7
Blodget	7
Groceries	
Parkland Mercantile Co.	7
Real Estate	
Carl O. Kittelson	8
Hardware	
Washington Tool Co.	7
Hospitals	
Swedish	7
Meat Market	
Parkland Meat Market	7
Lodging House	
The Lanstug	7
Luther Pilgr. Hus	7
Opticians	
Kachlein	8
Paints and Oils	
W. P. Fuller & Co.	7
Printing	
D. W. Cooper	7
Photographers	
Peterson	8

Tel. East 6761

Ind. 6771

Det Svenske Hospital

1733 Belmont Ave.

SEATTLE, WASH.

Plumbers	Luthersk Bokmission, Bergen, Norge,
Den Olson Co.	8
Real Estate	ge, uddeler gratis Andagtsbøger, kristelige Fortællinger og Sange. Ialt udselt 1,500,000. Vær med og delta i Arbejdet.
Storlie & Co.	8
Restaurants	
Berglund Coffee House	8
Shoe Stores	
Smith-Hendrickson & Co.	8
Steamship Agencies	
Vissel & Ekberg	8
Tailors	
Fashion Craft	8
Undertakers	
C. O. Lynn Co.	8
P. Oscar Storlie	8
What School?	
Pacific Lutheran Academy	

Närmeste Hus ved det nye Landingssted for Emigranter

Kristeligt Herberg for Indvandrere og andre Rejsende.

Paster E. Petersen, Emigrantmissionær, træffes i Pilgrim-Hus og staar Emigranterne bi med Raad og Daad

HEATH & GOVE

Architects
National Realty Building
Tacoma
Telephone Main 8734

John Holleque W. R. Thomas
PARKLAND MERCANTILE COMPANY
Gen'l Merchandise, Groceries, Hardware, Hay, Grain, Feed
Main 7483-J3 Parkland, Wn.

PARKLAND MEAT MARKET

H. Berger, Proprietor
Dealer in
Fresh, Salt and Smoked Meats
Live Stock of All Kinds
Bought and Sold
Phone Main 7843-R3

Stet dem som abetterer i Herald.

W. P. Fuller & Co.

1117-19 A Street
IV anbefaler vort store Oplag
— af —
MALING, OLJE, GLAS, DØRE OG VINDUER
IV har det største Assortment og er det betydeligste Handelshus i denne Branche i Nordvesten.
Main 1667—
Tacoma, Wash.

DO IT RIGHT
That is the only way, the best way to do anything
PRINTING UP-TO-DATE
Stationery, office supplies, anything in printing. Our prices are reasonable too. Try us.
D. W. COOPER
Phone 137 Tacoma Theatre Bldg.

Wear FASHION CRAFT CLOTHES
Fit, Workmanship and Materials Guaranteed
Tailors to Men and Women
FASHION CRAFT TAILORS
H. O. Haugen, Pres.
708 Pacific Ave. Tacoma

KACHLEIN
GRADUATE OPTICIAN
808 C Street
Eyes Examined
23 Years in Tacoma
Main 7959 Ind. 3504

Dr. Torland
Uddannet ved Krænia Universitet
201-2-3-4 Bitel Bldg.
(N. W. Cor. 2nd & Pike)
SEATTLE
Kontortid: 10-12, 2-4, 7-8
Privat Telephone
Sunset East 6216

Det Norske Emigrant hjem, 45 Whitehall St., New York.
Naar man kommer fra Vesten, mødes man gjerne af en hel Del "runners," som udgiver sig for Dampskibsliniens Agenter. Men Dampskibsliniens Agenter møder aldrig sine Passagerer ved Stationen her. Om man vil tage ind paa Hjemmet, hør man helst telefonere til os fra Stationen og vente der til vort Ombud kommer. Tel. 5351 Broad. Ellers tager man fra de fleste Stationer med Belt Line til Husets Dør. Fra New York Central Depot tager man Subway til South Ferry. Fra Pennsylvania Depot 8th Ave. car til Døren.

Washington Tool and Hardware Co.

We are headquarters for the famous Yale locks and Builders Hardware in Tacoma. Also Keen Kutter Tools. Sporting Goods, Light and Heavy Hdwe.

Washington Tool & Hardware
928 Pacific Ave. Tacoma
Company

Ben Olsen Co.

Plumbing and Heating

Main 292-A 2292

1130 Commerce Street

Tacoma Wash.

GOOD SHOES

For any member of the family
Prices? The lowest!

What more could be said?

SMITH-HENRICKSEN SHOE CO
936 Pacific Ave. Tacoma

Phone Main 2233

PETERSON
PHOTOGRAPHER

Sunday: 11 a. m. to 3 p. m.
903 Tacoma Avenue

Phone 6

CARL O. KITTILSEN

Successor to

Calhoun, Denny & Ewing
Real Estate, Insurance, Bonds
and Loans.

219 East Yakima Ave.

North Yakima, Wa.

Correspondence solicited in
English and Norwegian.

SCANDINAVIAN AMERICAN

BANK

of Tacoma

ASSETS OVER
TO MILLION DOLLARS

11th & Pacific

Aaben Lørdags Aftener

4 Procents aarlig Rente

Begger vi til Spareindskud to Gange
om Aaret

Begynd nu med \$1.00 eller mere.
J. E. Chiffberg, Pres.; W. H. Pringle,
V-Pres.; G. Lindberg, V-Pres.; E.
C. Johnson, Cashier; H. Berg, Ass't
Cashier; J. F. Visell, Ernest Lister,
Geo. C. Williamson, Directors.

The Pacific Lutheran Academy AND Business College

A CHRISTIAN BOARDING SCHOOL FOR YOUNG
MEN AND WOMEN

Second Semester Opens Jan. 25.

Located in one of Tacoma's most beautiful suburbs; Modern
Equipment; Steam Heat; Electric Light; Large Campus; Excellent
Opportunity for Outdoor Exercise; New Gymnasium will be ready for
use about February 1.

Offers thorough instruction, under efficient and experienced
teachers, in all Common, High School, Normal, and Commercial
Branches, and Music.

Prepares Thoroughly, and in the shortest time possible, for
College, for Business, for Teaching, for the Civil Service and for
Citizenship.

Eight Courses, suitable classes for all. Special classes for For-
eigners. No entrance examinations.

Expenses Low: Tuition, Room, Board and Washing for nine months
\$120.00, eighteen weeks \$80.00, nine weeks \$50.00.

Send for catalogue.

Address N. J. HONG, Principal
Parkland, Wa.

Norsk Begravelser Bureau

P. Oscar Storlie

Bedste Betjening til rimelige
Priser.

Embalmere og Dameassistent

Telefon: Main 1122 So. Tacoma

Storlie & Company Lien's Pharmacy

Real Estate, Loans

Rentals, Insurance

Notary Public Main 1122

5034 Union Ave. So. Tacoma

Standinovill Apothek.

Ole R. Lien. Harry B. Selvir

DRUGS, CHEMICALS,
TOILET ARTICLES.

Recepter udfyldes nøjagtig
M. 7214 1101 Tacoma Ave

Dybt og fra Luther Publ. Huse.

Steamship Agency

Billetter paa alle første Klasse
Linier

VISELL & EKBERG

1321 Pacific Ave.

Berglund Bros. Kaffehus

Bedste Sort Kaffe i Byen med Fla-
de, Sukker og Kager for

bare 5 Cents

1206 Commerce St. Tacoma

C. O. Lynn Co.

Skandinavisk Begravelsesbureau

910-912 Syd Tacoma Ave.

Tacoma, Wash.

Main 7745

A-4745

THOS. MATTISON

Attorney-at-Law—Notary Public

Special attention given to exami-
nation of Titles and Probate

Business

Rooms 408-2 Berlin Bldg., Tacoma

HERE IS A THOUGHT FOR YOU

The best way for you to put
\$25 into a suit or rain coat
is to put \$15 of it into a
Herbst garment and slip
the other \$10 into one of
its pockets. — Our \$15
suits are regular \$25 values
No middleman's profit and
no high rents : : :

Take Elevator and Save \$10.00

Herbst Clothes Shop.

214-220 Nat'l Realty Bldg.

Phone Main 7220

CARL B. HALLS

Norsk Advokat

408 Lyon Building

Third & James Seattle, Wn.

Anthony M. Arntson

NORSK ADVOKAT

614-5-6 Fidelity Bldg.

Phone Main 6305

Tacoma

Wash.

JNO. W. ARCTANDER

& C. JACOBSEN

NORSKE ADVOKATER

501-5 Lyon Bldg.

Seattle

DR. J. L. RYNNING

Norsk Læge

French Block, 13th and Pacific Av.
Kontor Timer—3 til 4 Efter. Om
Søndagene Høje Aftale
Kon. Ma. 7471 Res. Ma. 7866
Tacoma, Wash.

Dr. C. Quevli

Behandling Sygdomme i
Øren, Næse, Hals og Bryst.
Kontortid Kl. 1-5 a. m.
Mandag, Onsdag og Lørdag ogsaa
Kl. 7-8 a. m.
Kontor: 1618 Realty Bldg.

EVAN HYSLIN, M. D.

Læge og Kirurg

Fidelity Building, Tacoma

Tel. Main 400

Residence Tel. Main 935

Øine undersøges nøjagtig

J. W. RAWLINGS, D. D. S.

H. D. RAWLINGS, D. D. S.

A. K. STEBBINS, D. D. S.

Tandlæger

507 Realty Bldg.

Telephone Main 5195

Tacoma, Wash.